

ЖАНЪ: /сжщо се смѣе/ Позволете!.....

ШАРИЕ: Ало!Ало! Чувашъ, въ какъвъ..... уличъ ни живъ

ЖАНЪ: /весело/ Е, какво ти разправя?

ШАРИЕ: Дяволъ го взелъ.....злѣ се чува.Както вчера
прѣзъ цѣлия день.

ЖАНЪ: Е, да! Когато имашъ връзка съ селско бюро!

ШАРИЕ: Наистина.....Шумъ, като кога пържатъ вѣщо и
много неприятенъ./слуша и изведнажъ става се-
риозенъ/ Е?

ЖАНЪ: Какво има?

ШАРИЕ: /грубо на Жанъ/ Млъкнете! / на телефона/ Кой
е на апарата? Вий ли сте Чарль?

ЖАНЪ: /поразенъ/ Шофьорътъ!

ШАРИЕ: /на телефона/ Какво?Какво има?Злополука ли.

ЖАНЪ: /смаянъ/ Що?

ШАРИЕ: Говорете по-силно за Бога!.....Каква злополука

ШАРИЕ:Жена е ранена?.....взетите прѣвръзки.....

ЖАНЪ: /обезумялъ, тича къмъ телефона/ Ранена!

ШАРИЕ: Нищо не чувамъ.....